Dosarul nr. 1-314/2022
1-22059056-09-1-27042022

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

16 aprilie 2026 mun. Bălți

Judecătoria Bălți sediul central,
Instanţa compusă din:
Preşedinte de şedinţă, judecător Natalia Foma
Grefier Tudorița Mudric

Cu participarea:
Acuzatorului de stat Natalia Bordei
Apărătorilor Vasile Anton
Angela Gherasim

În prezența:
Inculpaților Ivanov Vladimir
Chiverciuc Nichita

Interpretul Marcel Pîslaruc

examinând în ședință de judecată publică, în limba română, în procedură generală, cauza penală de învinuirea lui

Ivanov Vladimir, IDNP *****, a.n. *****, originar și domiciliat în *****, căsătorit, studii superioare, angajat în cîmpul muncii, supus militar, anterior necondamnat, cetăţean al R. Moldova,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(1) Cod penal,

Chiverciuc Nichita, IDNP *****, a.n.*****, originar și domiciliat în *****, necăsătorit, studii medii, student, supus militar, anterior necondamnat, cetăţean al R. Moldova,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(1) Cod penal,
termenul de examinare a cauzei 27.04.2022 – 16.04.2026,
procedura de citare legal executată,
cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța de judecată,

c o n s t a t ă :

Ivanov Vladimir, la 03.01.2022, orele 12:35, aflându-se la locul destinat parcării amplasat în curtea casei de pe ***** mun. Bălți, loc care prin destinația sa este oricând accesibil publicului, conștientizând caracterul social periculos al acțiunilor sale, în mod intenționat, încălcând normele morale de comportament în societate, adică ordinea publică, în baza unui pretext neînsemnat, care este neproporțional cu fapta comisă, a iscat un conflict verbal cu Chiverciuc Nichita, care s-a manifestat prin folosirea cuvintelor înjositoare, în procesul căruia Chiverciuc Nichita retrăgîndu-se în interiorul automobilului de model ”*****”, cu n/î *****, care staționa pe *****, fiind așezat pe locul șoferului din față, ultimul este tras forțat din automobil, fiind apucat de mâna dreaptă și umărul stîng, după care este împins la pămînt unde este ținut imobilizat cu genunchiul peste burtă și aplicîndu-i o lovitură cu pumnul în regiunea feței pe partea stângă.

În baza raportului de expertiză judiciară nr. 202210P0014 din 05.01.2022 la Chiverciuc Nichita s-au depistat: excoriație pe partea lateral-stîngă a feții, excoriații pe umărul stâng, excoriație pe gamba stângă, care se califică drept vătămare neînsemnată.

În acest mod, prin acţiunile sale intenţionate cet. Ivanov Vladimir a comis infracţiunea prevăzută de art.287 alin.(1) Cod penal cu următorul semn calificativ: huliganism, adică acţiunile intenţionate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei.

Chiverciuc Nichita, la 03.01.2022, orele 12:38, aflîndu-se la locul destinat parcării amplasat în curtea casei de pe ***** mun. Bălți, loc care prin destinația sa este oricînd accesibil publicului, conştientizînd caracterul social periculos al acţiunilor sale, în mod intenţionat, încălcînd normele morale de comportament în societate, adică ordinea publică, ca urmare a maltratării împreună cu tatăl său Chiverciuc Andrei a cet.Ivanov Vladimir, care era la pămînt și se apăra de acțiunile ultimilor, în momentul în care ***** s-a apropiat pentru a curma acțiunile acestora și împingîndu-l pe Chiverciuc Nichita cu mîinele de la fratele său Ivanov Vladimir, la care Chiverciuc Nichita în baza unui pretext neînsemnat, care este neproporțional cu fapta comisă, s-a ridicat și i-a aplicat o lovitură cu pumnul drept în regiunea ochiului stîng, de la care ultima a căzut jos.

În baza raportului de expertiză judiciară nr.202210P0028 din 25.01.2022 la ***** s-a depistat o echimoză în regiunea ochiului stâng cu extindere pe obraz, hemoftalm posttraumatic parțial al ochiului stâng care se califică drept vătămare neînsemnată.

În acest mod, prin acţiunile sale intenţionate cet. Chiverciuc Nichita a comis infracţiunea prevăzută de art.287 alin.(1) Cod penal cu următorul semn calificativ: huliganism, adică acţiunile intenţionate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei.

Inculpatul Ivanov Vladimir, fiind audiat în ședința de judecată, vinovăția în săvârșirea infracțiunii imputată nu a recunoscut-o și a declarat că: la data de 03.01.2022 a venit cu sora ***** în apartamentul mamei sale pentru a face curat, după decesul acesteia, a parcat mașina la parcare. Apoi a ieșit din casă cu sora și s-au apropiat de mașină. Lângă mașină era Chiverciuc Nichita, când deschidea mașina el s-a adresat cu cuvinte necenzurate față de sine, îl învăța corect cu să parcheze mașina, la observația de a se liniști ultimul îl numea în cotinuare cu cuvinte necenzurate. La fel cuvinte necenzurate au fost adresate și în adresa surorii sale. Ei au chemat poliția, în momentul când suna la poliție i-a spus lui Chiverciuc să nu plece, și în momentul când îi spunea aceasta Chiverciuc a încercat să îl lovească cu pumnul, el s-a dat în spate, el a încercat să îl lovească cu piciorul, s-a lunecat și a căzut, el l-a ajutat să se ridice și a spus să cheme părinții. El a spus că acuș va veni tatăl său și o sa îi arate, apoi a venit tatăl său cu intenția de bătaie. Chiverciuc Nichita l-a apucat de glugă și ultimul a căzut jos. Tatăl lui l-a lovit cu piciorul în coapse, Nichita cu genunchii îl ținea de glugă la care el nu se putea ridica de jos. Ei au început să îl lovească și în cap. Tată lui Chiverciuc îl ținea de mână și îl lovea în față. În acel moment sora sa, Liubovi a venit spre ei și l-a împins pe Nichita, el s-a ridicat și a fugit după sora sa și cu pumnul a lovit-o, i-a spart ochelarii și i-a tăiat fața, sora a căzut jos, atunci s-a apropiat un băiat, nu îl cunoaște. El a întrebat de ce în doi îl bat pe unul? După întrebarea dată ei l-au lăsat în pace. Apoi a venit ambulanța și poliția.

La întrebarea avocatului, inculpatul a comunicat că: El nu a aplicat nici o lovitură lui Chiverciuc Nichita, nici lui tatăl său. El nu a folosit nici un cuvânt necenzurat. El nu striga la el. Vorbea calm cu el, îi spunea să îl cheme pe tatăl său. În afară de ei la fața locului nu mai era nimeni. În afară de băiatul cela, nu a văzut nimeni momentul conflictul.

Inculpatul Chiverciuc Nichita, fiind audiat în ședința de judecată, vinovăția în săvârșirea infracțiunii imputată nu a recunoscut-o și a declarat că: la data de 03.01.2022 a venit la parcarea de pe ***** mun. Bălți, unde locuiește. A observat că un automobil de model Mercedes era parcat pe două locuri, el a ieșit și s-a apropiat de mașină să vadă dacă este vre-un număr de contact, nu a reușit să observe numărul dacă era, deoarece în momentul dat s-a apropiat stăpânul. El se

afla la vreo 10 metri de el și i-a spus să se parcheze data viitoare altfel. La care el i-a răspuns cu pretenții și a început un conflict verbal. Ei au început să se împingă. ***** a încercat să îl lovească din spate. El s-a întors la automobilul său și s-a așezat, nu a închis ușa și s-a aproiat Ivanov Vladimir și a încercat să scoată cheiea din mașină. Apoi, el l-a apucat de haine și l-a scos din mașină, el s-a alunecat și a căzut jos. Era jos și Ivanov era cu genunchiul peste el și încerca să îi aplice lovituri. El s-a ridicat și l-a sunat pe tatăl său. Tată-l său s-a apropiat și a încercat să afle ce s-a întâmplat. Ivanov la întrebările tatălui său striga apoi între ei s-a început o bătaie. În acel moment a scos scurta a lăsat-o în mașină când s-a întors înapoi la mașină Ivanov Vladimir și Chiverciuc Andrei erau la sol. A încercat să-i despartă, atunci a simțit o lovitură în cap și a lovit din reflexie cu mâna pe *****. Atunci s-a apropiat un băiat și a încercat să-i despartă. S-au despărțit ulterior a venit ambulanța, poliția și a documentat cazul. Anterior a fost judecat tot din cauza dată. Și în ședințele celea tot a depus declarații identice. Nu ține minte dacă l-a lovit sau la apăsat Ivanov Vladimir. El nu a declarat niciodată că el l-a apucat de glugă pe Ivanov Vladimir. El nu l-a izolat pe Ivanov Vladimir cu genunchiul la pământ. El nu a aplicat lovituri lui Ivanov Vladimir. Referitor la prejudiciul pentru Ivanov Vladimir și *****i s-a ocupat tatăl său. Nu cunoaște vârsta lui Ianov Vladimir.

Potrivit art. 101 alin. (1) şi (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Apreciind probele administrate în cadrul cercetării judecătorești, din punct de vedere al pertinenței, concludenții şi utilității lor, instanța de judecată conchide că vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei imputate şi-a găsit confirmare în ședința de judecată, astfel, în susținerea situației de fapt constatată, instanța a luat la bază următoarele probe efectiv examinate în cadrul cercetării judecătorești, și anume:

Declarațiile părții vătămate *****i, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 CPP a declarat că: susține declarațiile date la data de 17.03.2022 la urmărirea penală. Inculpatul Ivanov Vladimir este fratele său. Pe Chiverciuc nu îl cunoaște. La data de 05.01.2022, a venit la apartamentul părinților, a parcat mașina la parcarea de pe *****. După ce a luat lucrurile necesare din apartamentul părinților, s-au apropiat de mașină. Lângă mașină era deja Chiverciuc Nichita. Când s-au apropiat Chivercuc a început să vorbească cu un ton ridicat, invocând că nu corect s-au parcat. A început o ceartă între ei. Chiverciuc a dorit să îl lovească pe Ivanov Vladimir, la care Vladimir l-a liniștit

verbal. Chiverciuc a început din nou a vorbi necenzurat și a strigat. După ceva timp, Chiverciuc a urcat în mașina sa și a dorit să plece. În acel moment a chemat poliția. I-a spus lui Chiverciuc să nu plece pentru că a chemat poliția. În acel timp Chiverciuc din nou a dorit să îl lovească pe Vladimir cu piciorul, dar când a ieșit din mașină a căzut jos. Fratele său l-a ținut un timp între timp l-a întrebat dacă s-a liniștit. Chiverciuc a spus că s-a liniștit și l-a chemat pe tatăl său. Când acesta a venit la fel a avut loc o ceartă. La un moment dat Chiverciuc Nichita l-a tras de glugă pe fratele său, iar tatăl său a început să îl lovească în regiunea toracelui. Când fratele a căzut jos Nichita împreună cu tatăl său îl băteau în continu. În acest timp ea a încercat să îi despartă și crede că din întâmplare l-a zgâriat pe Nichita pe față. Când a văzut că acesta se apropie de ea, a făcut câțiva pași în spate. În acest timp Nichita a lovit-o cu pumnul în față. După această Nichita s-a întors și continua să îl lovească pe Vladimir. Ulterior s-a apropiat un bărbat și i-a despărțit pe toți. După aceasta au venit colaboratorii de poliție.

La întrebarea avocatului Angela Gherasim, partea vătămată a declarat că: când Nichita se afla în mașină Vladimir nu i-a aplicat acestuia lovituri și nici nu l-a scos forțat din mașină. Nu ține minte cu ce picior Nichita îl ținea pe Vladimir la pământ, dar ține minte că cu un picior se afla la pământ iar cu altul pe Vladimir. Nu ține minte în ce regiune a feței l-a zgâriat pe Nichita, dar era partea capului. Vladimir nu l-a lovit pe Nichita.

La întrebarea acuzatorului de stat, partea vătămată a declarat că: ea a văzut momentul când Nichita a ieșit din mașină și a căzut jos. Acuzatorul de stat dă citire declarațiilor părții vătămate data la 17.03.2023 f.d. 80, la care partea vătămată menționează că: presupune că a trecut mult timp și posibil că nu a văzut cum Nichita a ieșit din mașină. Este convinsă că Vladimir nu l-a lovit pe Nichita. Totuși a văzut exact cum Nichita a scos piciorul din mașină și a lunecat.

Declarațiile martorului ***** după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 CPP a declarat că: în sală îl cunoaște pe Ivanov Vladimir și Chiverciuc Nichita, sunt vecini. După anul nou, anul trecut a fost martor, fiind acasă pe adresa str. B.Glavan 37/12, ea apropiindu-se de geam a văzut o mașină roșie parcată, erau 4 persoane, dintre care o persoană era jos, și 2 doamne se despărțeau, o doamnă avea o batistă neagră pe cap după care a venit poliția și mai departe nu cunoaște ce s-a întâmplat.

La întrebarea acuzatorului de stat, martorul a declarat că: apartamentul se află la etajul 3. Nu a văzut cine era la pământ.

La întrebarea avocatului Anton Vasile, martorul a declarat că: persoanele erau îmbrăcate în haine întunecate. Ea se afla în jur la 20-25 metri casa de locul comiterii. Ea nu a urmărit toată cauza din motiv de sănătate, ei au cameră de filmare la casă. Atâta timp cât ea urmărea cazul nu a văzut ca cineva să o lovească pe doamnă, doamna era în picioare. Nu a văzut pe nimeni clar la față.

La întrebarea avocatului Angela Gherasim, martorul a declarat că: Bostan Maria Nicolae din apartamentul nr. 47 nu o cunoaște. Concret nu poate să spună dacă în momentul cazului a intrat sau a ieșit vreo mașină din parcare.

Declarațiile expertul Grecu Laurențiu, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 CPP a declarat că: cu inculpații nu se cunoaște sub nici o formă. Susține raportul întocmit la 25.01.2022 în privința lui Maevscaia.

La întrebarea acuzatorului de stat, expertul a comunicat că: trauma a fost după cum e indicat în punctul nr.2 și nr. 3 a concluziei nominalizate, leziunile au fost produse prin acțiunea traumatică directă, contodent.

La întrebarea avocatului Gherasim Angela, expertul a comunicat că: La Ivanov alte leziuni decât cele indicate în raport nu au fost. Precum este indicat la punctul 1 și 2 au fost produse prin acțiune mecanică directă cu corp dur.

Declarațiile expertul Macrițchi Serghei, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 CPP a declarat că: cu inculpații nu sunt în relații de rudenie, nu îi cunoaște. Pe cazul dat, pe lângă actul oficial, nu ține minte nimic și nu poate adăuga nimic. Cea ce a indicat în raport susține pe deplin, nu are ce adăuga.

La întrebarea acuzatorului de stat, expertul a comunicat că: Chiverciuc Nichita alte leziuni decât cele indicate în raportul de expertiză nu au fost depistate, la fel nu au fost depistate leziuni corporale prin auto-apărare.

La întrebarea avocatului Gherasim Angela, expertul a comunicat că: În circumstanțele menționate de către apărare nu se exclude excoriațiile gambei piciorului stâng, adică prin contact direct cu suprafața pământului în concluziile din raport se indică în punctul 4 despre leziuni la general caracteristicele de la cădere de la înălțimea unui corp. Expertiza medico-legală și audierea medicului legist ulterior au fost întocmite în baza uni circumstanțe concrete în care este sigur că nu au fost circumstanțele indicate actual de apărarea, faptul că o persoană terță în procesul încăierării între 2 persoane putea pricinui unei leziuni corporale străduindu-se să curme acțiunile celor 2 nu se exclude.

Declarațiile martorului *****, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 CPP a declarat că: la 03.01.2022, orele 13:00 se afla la domiciliu, iar de pe geam a văzut la parcare pe asfalt pe Ivanov Vladimir, iar de asupra pe Chiverciuc Andrei cu fiul. Era și o femeie *****i care îl împingea pe Andrei și fiul cu mîinele. Andrei cu fiul erau în poziție aplecată către Vladimir care era jos. Nu exclude faptul că ei aplicau lovituri lui Vladimir, așa cum pozițiile corpurilor se mișcau brusc deasupra lui Vladimir. A văzut cum Vladimir se mișca la pământ, iar Andrei cu fiul nu îi dădeau voie să se ridice în picioare. Ulterior, a alergat un tînăr și i-a despărțit, luîndu-l pe Andrei și fiul la o parte.

Vinovăția inculpaților Chiverciuc Nichita și Ivanov Vladimir în săvârșirea infracțiunii imputate se mai confirmă și prin probele materiale administrate la cauză și cercetate nemijlocit în ședință judiciară, după cum urmează:

- raport de autosesizare din 25.02.2022 cu privire la comiterea infracțiunii (f.d.3);
- Informația la serviciul ”902” din 03.01.2022 de la ***** despre faptul că în curtea blocului de pe*****este bătaie (f.d.14);
- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 03.01.2022 a parcării de pe*****mun.Bălți, cu foto-tabelul anexă.(f.d.20-19);
- raportul de expertiză judiciară nr.202210P0029 din 10.01.2022 prin care la Ivanov Vladimir s-a depistat: vătămări corporale medii- exprimate prin fractura coastei 10 pe dreapta axilar-anterior, fractura coastei 9 pe dreapta parasternal. Comoție cerebrală. O echimoză regiunea occipitală pe stînga și pe brațul drept 1/3 medie pe suprafața laterală, excoriație pe gamba stîngă suprafața anterioară în 1/3 medie. Leziunile fiind produse prin acțiunea directă, mecanică cu un corp bont dur (f.d.31);
- raport de expertiză judiciară nr.202210P0028 din 25.01.2022 prin care la ***** s-a depistat: o echimoză în regiunea ochiului stîng cu extindere pe obraz, hemoftalm posttraumatic parțial al ochiului stîng care se califică drept vătămare neînsemnată (f.d.43);
- raport de expertiză judiciară nr.202210P0015 din 05.01.2022 prin care la Chiverciuc Andrei s-a depistat : edem posttraumatic cu localizare pe obrazul stîng, excoriații pe suprafața posterioară a gîtului centru-dreapta 1/3 superioară și o excoriație pe suprafața anterioară - dreapta a gîtului 1/3 inferioară, echimoză pe suprafața anterioară a gîtului 1/3 inferioară-medie- se califică drept vătămare neînsemnată. Excoriațiile gîtului puteau apărea ca urmare a tragerii de lanț. Edemul posttraumatic și echimoza gîtului au fost produse prin mecanism direct. Excoriațiile gîtului s-au produs prin mecanism combinat: direct și prin compresie (f.d.55);
- raportul de expertiză judiciară nr.202210P0014 din 05.01.2022 prin care la Chiverciuc Nichita s-au depistat: excoriație pe partea lateral-stîngă a feții, excoriații pe umărul stîng, excoriație pe gamba stîngă, care se califică drept vătămare neînsemnată (f.d.67);
- proces-verbal de confruntare din 21.02.2022 dintre Andrei Chiverciuc și Ivanov Vladimir (f.d.91);
- proces-verbal de confruntare din 16.02.2022 dintre ***** și Nichita Chiverciuc (f.d.89);

- proces-verbal de confruntare din 23.03.2022 dintre bănuitul A.Chiverciuc și bănuiutl V.Ivanov (f.d.136);
- proces-verbal de confruntare din 23.03.2022 dintre bănuitul N.Chiverciuc și bănuitul V.Ivanov (f.d.138);

În conformitate cu art. 8 Cod procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Ciobanu Victor a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura, cauza și probele pe care se fundamentează acuzația, cât și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat

contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei).

În acest mod, instanța de judecată subliniază că și-a bazat constatările sale pe probele verbale și în scris prezentate, dar și în analiza faptului dacă acuzările sunt bine justificate conform standardului de dovadă, care este acel al „în afara dubiilor rezonabile", or astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a similarelor prezumției de fapt necombătute, iar adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr. 25, p. 65, alin. 161).

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu art. 101, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33,

Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62). 47. Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părţilor la cercetarea probei.

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 Cod procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate : 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Conform ordonanței de punere sub învinuire, dar și potrivit rechizitoriului, acțiunile lui Chiverciuc Nichita și Ivanov Vladimir au fost încadrate în baza art. 287 alin. (1) din Codul penal.

Articolul 287 alin.(1) din Codul penal stabilește răspunderea penală pentru huliganism, adică acţiunile intenţionate care încalcă ordinea publică, însoţite de aplicarea violenţei asupra persoanelor sau de ameninţarea cu aplicarea unei asemenea violenţe, de opunerea de rezistenţă violentă reprezentanţilor autorităţilor sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum şi acţiunile care, prin conţinutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită și se pedepseşte cu amendă în mărime de la 550 la 1050 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani.

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art. 52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin. (2) al aceluiași

articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993" CtEDO a statuat că „(...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală".

Prin urmare, fiind cercetate nemijlocit în ședință de judecată probele administrate în cadrul urmăririi penale, în ansamblu, instanța constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicţii esenţiale şi semnificative între ele, iar în ansamblu confirmă circumstanţele expuse în învinuirile aduse inculpaților, pe faptul comiterii infracţiunii prevăzute la art. 287 alin.(1) din Codul penal.

Apreciind probele incriminate inculpatului, declarațiile acestuia, declarațiile martorului, instanţa statuează că, inculpații Chiverciuc Nichita și Ivanov Vladimir au încălcat grosolan ordinea publică şi exprimând o vădită lipsă de respect faţă de societate, desconsiderând normele etice general acceptate, fapt ce întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

În cadrul cercetării judecătorești au fost administrate probe complexe, inclusiv declarațiile părții vătămate, ale martorilor, rapoartele medico-legale și înregistrările video, or, analizând în detaliu aceste probe, se poate reține că fapta imputată lui Chiverciuc Nichita și Ivanov Vladimir constă în inițierea și comiterea unui act de violență fizică, precum și în producerea unui pericol pentru integritatea corporală a altor persoane din grupul victimei.

Analizând cu atenție toate probele administrate în cursul cercetării judecătorești, se poate stabili că fapta comisă de Chiverciuc Nichita și Ivanov Vladimir întrunește în mod clar toate elementele constitutive ale infracțiunii de vătămare corporală intenționată.

Instanța de judecată relatează că, acțiunile inculpaților, descrise în detaliu au avut un scop în sine de perturbare a ordinii și a liniștii publice, fiind manifestări

repetate de violență gratuită, verbală și fizică, în loc public, și implicând utilizarea de obiecte periculoase.

În primul rând, huliganismul se definește prin manifestări publice de violență, dispreț sau indisciplină, care aduc atingere ordinii publice și liniștii cetățenilor.

În al doilea rând, încălcarea ordinii publice se evidențiază prin crearea unui pericol concret pentru siguranța și integritatea fizică a mai multor persoane. Acest lucru se înscrie în sfera infracțiunii de huliganism sau tulburare a ordinii publice, deoarece afectează ordinea socială și siguranța cetățenilor, chiar dacă victimele principale au fost clar identificate.

În plus, intenția și modul de operare al lui Chiverciuc Nichita și Ivanov Vladimir reflectă intenția de a intimida și de a exercita forță disproporționată, ceea ce este un element definitoriu al huliganismului.

Expertizele medico-legale și probele materiale, înregistrări video, susțin concluzia că aceste acte au avut consecințe concrete asupra integrității fizice a persoanelor vătămate, dar și asupra liniștii publice în spațiul comunitar. De asemenea, intervenția pentru a calma conflictul demonstrează că fapta a creat un pericol iminent pentru siguranța publică, caracteristic infracțiunilor de huliganism și tulburare a ordinii publice.

Raportînd materialele cauzei la prevederile normelor enunțate, instanţa de judecată a ajuns la concluzia că vinovăția inculpaților Chiverciuc Nichita și Ivanov Vladimir a fost demonstrată pe deplin, infracțiunile incriminate au fost săvîrșite de inculpat, iar acțiunile acestuia urmează a fi încadrate conform prevederilor art. 287 alin. (1) Cod penal, huliganismul, adică acţiunile care încalcă ordinea publică însoţite de aplicarea violenţei asupra persoanelor.

Obiectul juridic special al infracțiunii de huliganism îl constituie relațiile sociale cu privire la ordinea publică.

Prin ordine publică se înțelege un sistem stabil de relații sociale, care asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului, precum și activitatea normală a organelor și instituțiilor publice.

Latura obiectivă a infracțiunii se realizează prin acțiuni.

Prin încălcare a ordinii publice ce exprimă o vădită lipsă de respect față de societate se înțelege săvârșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care sunt încălcate într-un mod demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii, prin înjosire a onoarei și demnității persoanei, încălcare îndelungată și insistentă a ordinii publice, zădărnicirea activităților de masă, suspendare temporară a activității normale a întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor, transportului obștesc etc.

Delimitarea dintre huliganism ca infracțiune penală și huliganismul ca contravenție administrativă se face ţinându-se cont de gravitatea încălcării ordinii publice, care se determină din circumstanțele cauzei, inclusiv locul și metodele săvârșirii faptei, intensitatea, durata lor etc.

Huliganismul însoțit de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violente constituie atât violență psihică, cât şi cea fizică, ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizarea, îmbrâncirea, punerea unei piedici victimei, urmate de vătămarea integrității corporale sau de leziuni corporale, sau fără cauzarea prejudiciului sănătății.

Este necesar de menționat că, în sensul art. 287 Cod penal, prin „violență" se înțelege violența soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, fie cu vătămare neînsemnată, care nu presupun nici dereglarea de scurtă durată a sănătății, nici pierderea neînsemnată şi stabilă a capacității de muncă.

Se consideră huliganism însoțit de acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o deosebită obrăznicie asemenea acțiuni huliganice care exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, însoțită, de exemplu, de batjocură față de victimă, încălcarea îndelungată și insistentă a ordinii publice, distrugerea și deteriorarea bunurilor, zădărnicirea activităților de masă, suspendarea temporară a activității normale a întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor sau a transportului public etc.

Infracțiunea de huliganism este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul comiterii acțiunii prejudiciabile.

Latura subiectivă a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă: făptuitorul înțelege că încalcă ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, că aplică violență asupra persoanelor sau amenință cu aplicarea unei asemenea violențe, că opune rezistență reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și că acțiunile sale, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, și el dorește săvârșirea acestor acțiuni.

Subiect al infracțiunii este persoana fizică responsabilă, care a atins la momentul săvârșirii infracțiunii prevăzute de alin. (1) ale art. 287 Cod penal – vârsta de 14 ani.

Reieșind din cele enunțate supra și din circumstanțele de fapt stabilite, instanța de judecată ajunge la concluzia că în cadrul cercetării judecătorești, de către acuzatorul de stat, au fost prezentate suficiente probe pertinente și concludente, care demonstrează pe deplin vinovăția inculpaților Chiverciuc Nichita și Ivanov Vladimir de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Calificînd astfel acțiunile inculpaților Chiverciuc Nichita și Ivanov Vladimir, la determinarea aplicării unei pedepse juste, corecte, atît sub aspectul respectării ordinii de drept încălcate, cît și din punct de vedere de educare a făptuitorului, instanța de judecată va ține cont de prevederile art. 7, 61, 75 ale Codului penal și anume, de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Astfel, art. 61 alin. alin. (1) şi (2) din Cod penal reiterează că, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrșit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrșirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaților, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanţa de judecată ia în consideraţie că inculpaților Chiverciuc Nichita și Ivanov Vladimir au fost găsiți vinovați de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 287 alin.(1) Cod penal, pentru care legea prevede pedeapsă cu amendă în mărime de la 550 la 1050 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani, infracțiune care potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal, este calificată ca mai puțin grave.

Astfel, inculpații Chiverciuc Nichita și Ivanov Vladimir, au comis o infracțiune mai puțin gravă, cu participanție, cu intenție.

Referindu-se la personalitatea inculpaților, instanţa de judecată constată că inculpații Chiverciuc Nichita și Ivanov Vladimir la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, conform art. 76 - 77 Cod penal, careva circumstanțe atenuante ori agravante în cadrul examinării cauzei nu au fost stabilite.

Totodată, instanța notează că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvîrşirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art.75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, instanța de judecată indică că pedeapsa penală este echitabilă atunci cînd este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvîrşirii de noi

infracţiuni atît de către condamnat, precum şi de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal. Ca să-şi poată îndeplini funcţiile care-i sunt atribuite, în vederea realizării scopului său şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii (privativă sau neprivativă de libertate) şi duratei atît gravităţii faptei şi potenţialului de pericol social pe care-l prezintă în mod real persoana inculpatului, cît şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influenţa pedepsei. Numai o pedeapsă justă şi proporţională este de natură să asigure atît exemplaritatea, cît şi finalitatea acesteia, prevenţia specială şi generală înscrise în art.61 Cod penal, potrivit căruia „scopul pedepsei este prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni”.

La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanţa de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţIonală cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cît și cu situația personală a acesteia”.

Din considerentele indicate şi ţinînd cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează proporţionalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate şi aşteptările societăţii faţă de actul de justiţie realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa consideră că pedeapsa inculpaților Chiverciuc Nichita și Ivanov Vladimir, urmează să fie stabilită sub formă de amendă.

Reieșind din circumstanțele comiterii infracțiunii, caracteristica inculpaților Chiverciuc Nichita și Ivanov Vladimir, instanța găsește rațional și echitabil de a-i stabili inculpaților Chiverciuc Nichita și Ivanov Vladimir, o pedeapsa, după cum urmează în baza art. 287 alin.(1) Cod penal, sub formă de amendă în mărime de 600 (șase sute) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 30000 (treizeci mii) lei.

Se explică inculpaților Chiverciuc Nichita și Ivanov Vladimir, că în conformitate cu art. 64 alin. (3^1) Cod penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care

hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct.14) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

În conformitate cu art. 227 alin. (1) și alin. (3) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal.

Cheltuielile judiciare cuprind sumele: plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat; cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.

Totodată, potrivit prevederilor alin. (3) al normei citate, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate, cea din urmă fiind considerată o normă generală, ne obligând statul să suporte cheltuielile, ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acţiunilor organului de urmărire penală şi pentru a nu condiţiona termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părţile în proces.

În sensul prevederilor art. 229 alin. (1-4) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor. În cazul condamnării cîtorva persoane în aceeaşi cauză, cheltuielile judiciare se repartizează în dependenţă de vinovăţia, gradul de răspundere şi situaţia materială a fiecăreia din ele.

Prin urmare instanța constată cu certitudine că, la materialele cauzei a fost anexat raportul judiciar nr. 202210P0028 din 25.01.2022 și raportul judiciar nr. 202210P0014 din 05.01.2022, și suportate cheltuieli judiciare în mărime de 896 lei.

Astfel, prin prisma normelor de drept evidențiate, ținînd cont de faptul că raportul respectiv de expertiză a stat la baza stabilirii vinovăției inculpaților Chiverciuc Nichita și Ivanov Vladimir, fiind acțiune de urmărire penală necesară în vederea descoperirii infracțiunii și contracarării activității infracționale, instanța de judecată consideră necesar a admite solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare și va încasa în mod solidar din contul inculpaților Chiverciuc Nichita și Ivanov Vladimir în beneficul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 896 lei, or, în acest sens urmărirea penală şi judecarea unei cauze penale ocazionează efectuarea de cheltuieli pentru întocmirea şi transmiterea actelor de procedură, pentru administrarea probelor si conservarea mijloacelor materiale de probă, precum şi orice alte cheltuieli necesare normalei desfăşurări a procesului penal. În cheltuielile ocazionate de administrarea probelor se includ şi sumele pentru retribuţia cuvenită experţilor si interpreţilor pentru serviciul care l-au adus justiţiei. Spre deosebire de procesul civil, unde sumele necesare acestor cheltuieli sânt avansate de către reclamant prin plata taxei de timbru la introducerea acţiunii, în cauzele penale, în care activitatea judiciara se desfăşoară din oficiu, sumele necesare cheltuielilor de urmărire sau de judecată sânt avansate, de regulă, de stat, prin organul judiciar în faţa căruia se află cauza penală.

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârşirea unei infracţiuni, care impune desfăşurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o. Ca urmare, cheltuielile judiciare sânt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârşirea infracţiunii, temeiul juridic fiind vinovăţia sa infracţională, deoarece fără săvârşirea infracţiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Obligaţia inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală şi integrală, întrucât săvârşirea unei infracţiuni atrage în mod inevitabil desfăşurarea urmăririi penale si a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată şi partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli. De asemenea, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunţarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanţă.

Astfel, stabilindu-se cu certitudine vinovăţia inculpaților Chiverciuc Nichita și Ivanov Vladimir în săvârşirea unei infracţiuni, acestuia îi revine obligaţia de a plăti statului toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale şi până la punerea în executare a hotărârii de condamnare.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct.13) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea ce trebuie să se facă cu corpurile delicte.

În conformitate cu prevederile art. 158 alin. (1) din Codul procedură penală, corpuri delicte sânt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

Totodată, potrivit art. 162 din Codul procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulaţie este interzisă vor fi predate instituţiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sânt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii şi alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sânt identificaţi, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenenţa acestor obiecte, litigiul se soluţionează în ordinea procedurii civile. Banii marcaţi, asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delicte, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

Prin ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delicte la cauza penală din 23.02.2022, întocmită de către ofițerul urmărire penală al SUP a IP Bălți, Isipciuc Denis, s-a dispus de a recunoaște drept corp delict – putător optic de informație, disc DVD cu 2 înregistrări video de pe blocul de locuit de pe ***** mun. Bălți din data de 03.01.2022.

Corpul delict – purtător optic de informație, disc DVD cu 2 înregistrări video de pe blocul de locuit de pe ***** mun. Bălți din data de 03.01.2022, urmează a fi păstrat la materialele cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) CPP, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea

consecutivitate: dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului.

Prin urmare, în scopul asigurării executării sentinței, instanța consideră necesar de a aplica în privința inculpaților Chiverciuc Nichita și Ivanov Vladimir, măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, până când sentința va deveni definitivă.

În baza celor expuse, în conformitate cu art. 382-384 Cod de procedură penală, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se recunoaşte vinovat Ivanov Vladimir în săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 (șase sute) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 30000 (treizeci mii) lei.

Se recunoaşte vinovat Chiverciuc Nichita în săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 (șase sute) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 30000 (treizeci mii) lei.

Se explică inculpaților Chiverciuc Nichita și Ivanov Vladimir, că în conformitate cu art. 64 alin. (3^1) Cod penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Se încasează în mod solidar de la inculpații Chiverciuc Nichita și Ivanov Vladimir în contul statului cheltuielile judiciare în sumă de 896 (opt sute nouăzeci și șase) lei.

Corpul delict – purtător optic de informație, disc DVD cu 2 înregistrări video de pe blocul de locuit de pe ***** mun. Bălți din data de 03.01.2022, urmează a fi păstrat la materialele cauzei.

Se aplică în privința inculpaților Chiverciuc Nichita și Ivanov Vladimir, măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, pînă la intrarea sentinței în vigoare.

Sentința este cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți sediul central.

Președintele ședinței,
Judecător **Natalia Foma**